

неволи отъ мухамедански грабежи и плѣнения, но не сѫ измѣнили вѣрата си. Разоряването на богатитѣ влашки градове въ Албания и Македония показватъ, че власитѣ сѫ прѣнасяли ужасни насилия, отъ които лесно биха могли да се избавятъ съ приемане на мухамеданството, както сѫ направили сърбите въ Босна, арнаутите въ Албания, гръците и българите на разни място. Наистина потурчените влахъди въ Копачарь и Населица иматъ влашка кръвъ, но тѣ сѫ били по-напрѣжъ погръчени и сетиѣ исламът е намѣрилъ послѣдователи между тѣхъ.

Едно едничко изключение, дѣто власитѣ сѫ приели мухамеданството, е с. *Нѣсте*, най-голѣмото отъ мегленските влашки села.¹⁾ То е помухамеданено едноврѣмено съ българо-мегленските села, които сѫ наблизу до него, както вече видѣхме по-напрѣдъ.

9. Евреи.

На редъ по число на жителите слѣдъ власитѣ идатъ евреите. Евреи е имало въ южномакедонските търговски градове още въ старо врѣме. Извѣстно ни е отъ посланията на Апостола Павелъ, че той е намѣрилъ еврейски общини въ Филипи и Солунъ и е проповѣдавалъ въ тамошните еврейски синагоги. Прѣзъ срѣднитѣ вѣкове се споменува често еврейска община въ Солунъ. Отъ отговора на Папа Николай на 104. Борисовъ въпросъ виждаме, че и въ българските земи е имало евреи много рано, отъ които нѣкои сѫ проповѣдавали юдейство. Много по-късно единъ отъ българските царе въ Търново имаше жена еврейка. Прѣзъ XII. в. пътувачътъ Вениаминъ фонъ Тудела е намѣрилъ 500 еврейски семейства въ Солунъ и малки еврейски общини въ градовете Митризи (сега село Димитричъ до устието на Струма въ ез. Тахино), Драма, Зѣхна (сега малко селце въ околията Зѣхна) и Христополъ (Кавала).²⁾

Отъ тия срѣдневѣковни евреи сега нѣма дири въ Македония. При турските нахлувания нѣкои ще сѫ погинали, а останалите сѫ се слѣли съ новите испански прѣселенци.

Когато се разсипа арабското владичество въ Испания, християнските владѣтели тамъ повдигнаха жестоки гонения срѣчу многообразното еврейско население. Още въ 1492 год. било запретено юдейството въ страната. Отъ това врѣме голѣмо множество испански евреи надопли въ Турция и се настанили главно въ Солунъ, Гели-

¹⁾ Weigand, Die Aromunen, I. 26—27.

²⁾ Tomaschek, Zur Kunde der Hѣmus-Halbinsel, II, 84.